

dretal *indstiller det nævnte Lovforslag til Forkastelse*, medens to af Udvalgets Medlemmer (Jørgen Berthelsen og Mægaard) forbeholder sig deres Stilling til Lovforslaget. Et *andet Mindretal* (Christiansen, Dalsgaard, Hey, Jensen-Grimsbjerg, Jørgen Pedersen og Vejstrup) *indstiller Ejendoms skyld-Lovforslaget til uforandret Vedtagelse*.

Et *Mindretal* (Godskesen, Oluf Jensen, Knuth, Piper og Tvede) kan, efter at Statens finansielle Stilling er belyst dels ved de forskellige Redegørelser, Finansministeren er fremkommet med, dels ved de Lovforslag (Finansloven 1918—19, Lov om Dyrtidstillæg og Lov om Hjælp til arbejdsløse), som er forelagte i indeværende Rigsdagssamling, erkende, at store nye ekstraordinære Indtægter tiltrænges, og kan med Undtagelse af den forøgede Beskatning paa fast Ejendom godkende, at disse søges paa de Skatteobjekter, der her er Tale om, indenfor det Omfang, hvortil Lovene begrænses ved Mindretallets Ændringsforslag.

Angaaende de enkelte Lovforslag skal man bemærke:

Til Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg til Indkomst- og Formueskatten har Mindretallet stillet Ændringsforslagene under Nr. 1 og Nr. 6. Det første tilstræber under Beskatningen at inddrage de mange Udlændinge, der under den nuværende Situation nyder Landets Goder og ofte har haft betydelige Indtægter. Det andet inddrager i Overensstemmelse med, hvad der altid er hævdet fra konservativ Side som retfærdigt og skatte teknisk rigtigt, Brugsforeningerne, som paafører Landets næringsdrivende en haard Konkurrence, under Loven.

Til Forslag til Lov om Selvangivelse har Mindretallet stillet Ændringsforslagene Nr. 1 og 4 om, at Regelen om tvungen Selvangivelse skal være gældende for alle, som foregaaende Aar har været ansatte til Formueskat.

Ændringsforslag Nr. 5 fjerner Bestemmelsen om, at Landsoverskatteraadet, efter

at en Skatteydere Formue forlængst er ansat og Skatten betalt, paa ny kan rejse Sagen og under Dagsbøde fremtvinge en Formueopgørelse, idet Mindretallet maa hævde, at der allerede i Forvejen er givet Skatteligningsmyndighederne tilstrækkelige Midler i Hænde til at faa den rette Ansættelse frem.

En indirekte Beskatning af Øl, Vin og Tobak, som gennemføres ved de her foreliggende Love, kan Mindretallet ganske slutte sig til, men da Beskatningens Formaal er at tilføre Statskassen saa store Indtægter som muligt, maa man ikke forøge Skatten saa meget, at Forbruget indskrænkes saa stærkt, at Hensigten forfejles.

De af Ministeriet for Vin og Tobak foreslaaede Satser har nærmest Karakter af maskerede Forbudslove og vil volde de næringsdrivende og Fagets Udøvere store Tab og Ulemper.

Fremlæggelsen af disse Lovforslag blev af Ministeriet under Paaberaabelse af Lov af 7. August 1914 forberedt ved et Forbud imod Salg af Vin og Cigarer m. m. Den nævnte Lov er imidlertid kun givet med det Formaal at sikre Befolkningens Forsyning med nødvendige Varer til rimelige Priser, og det ligger ganske udenfor Lovens Ord og Tanke, at den benyttes til at bane Vej for nye Skattelove, der fordryrer Varerne for Befolkningen. Overhovedet vilde Mindretallet kun under ganske særlige Omstændigheder kunne billige, at der gives Skattelove tilbagevirkende Kraft.

Ligeledes er Mindretallet bestemt Modstander af at beskatte en Vare, som er købt under Forudsætning af, at Indkøbsprisen var hele den med Erhvervelsen forbundne Udgift, hvorfor man maa modsætte sig Beskatning af privat Vinbeholdning, naar denne ikke gøres til Genstand for Omsætning, og finder dette dobbelt forkasteligt, naar en saadan Lovbestemmelse kun kan gennemføres ved Hjælp af Husundersøgelse af Politiet.

Med Hensyn til Cigarbeskatningen og det som Følge af denne rejste Spørgsmaal om Arbejdsløshed har man kon-